

เทศน์เช้า วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๖๙

พระอาจารย์สงบ มนฺตฺสฺนฺโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมะ เราเกิดมาเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา ชาวพุทธๆ จะพูดถึงเรื่องสมมุติไ้ สมมุติๆ จริงตามสมมุติ จริงตามสมมุติเพราะเราเกิดเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา มีความรู้สึก แต่ละภพแต่ละชาติทำบุญและทำบาป ทำดีและทำชั่วฝังลงไปหัวใจดวงนั้นจนเป็นจริตเป็นนิสัยแต่ละภพแต่ละชาติ

การเกิดมาเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา ถ้ามีอำนาจวาสนา เราจะออกฝึกหัดประพฤติปฏิบัติ

ทำทานร้อยหนพันหนไม่เท่ากับถือศีลบริสุทธิ์หนหนึ่ง ถือศีลบริสุทธิ์ร้อยหนพันหนไม่เท่ากับทำสมาธิได้หนหนึ่ง ทำสมาธิถ้าไม่เกิดยกขึ้นสู่วิปัสสนา ภาวนามยปัญญาหนหนึ่ง มันเป็นความมหัศจรรย์ๆ มันเป็นสิทธิเสรีภาพของชาวพุทธที่จะมีอำนาจวาสนา แต่สนใจหรือเปล่า

ถ้าสนใจๆ นะ เวล่านักฝึกหัดปฏิบัติไ้ ละสมมุติๆ

สมมุติมึงยังเป็นไ้ไม่ได้เลย สมมุติมึงยังไม่จริงเลย

สมมุติเป็นพ่อเป็นแม่ เป็นปู่เป็นย่า เป็นตาเป็นยาย สมมุติเป็นลูกเป็นหลาน สมมุติแต่ละวาระๆ มันเจริญอกงามของมันไป

ละสมมุติๆ เ็งต้องเป็นสมมุติไ้เป็นความจริงก่อน ทำหน้าที่ของสมมุติไ้มันชัดเจนขึ้นมา แล้วให้ชัดเจนขึ้นมาแล้ว ถ้ามันไปถึงที่สุด มันต้องพลัดพรากจากไป มันจะเห็นโทษของมันไ้

ละสมมุติๆ ละกันที่ไหน ละสมมุติๆ ก็ลืมไปไง ลืมตอนเป็นเด็ก ลืมความดีความชั่ว เอาแต่ความพอใจของตัวเอง มันสมมุติอะไรนะ

ศึกษามาๆ ศึกษามาแล้วเพื่อฝึกหัดประพฤติปฏิบัติขึ้นมา ถ้าฝึกหัดปฏิบัติขึ้นมา คนนั้นจะเป็นคนดี

แล้วโลกจะถามเลย ทำไมต้องเป็นคนดี เป็นคนชั่วก็ได้ เป็นคนอะไรก็ได้ ขอให้มันมีศรีสุข ขอให้มันมีเงินทองมากมาย

ก็ข้อโกงเขาไง สุดท้ายแล้วก็ไปอยู่ในคุกไง

ทำดีๆ ความดี ความดีเป็นเส้นทางแห่งการฝึกหัดประพฤติปฏิบัติ แล้วความดีๆ ความดีที่สูงสุดขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอยู่โคนต้นโพธิ์ไง

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าประทับอยู่โคนต้นโพธิ์พระองค์เดียวเท่านั้น เวลาฝึกหัดปฏิบัติขึ้นมาเป็นความจริงขึ้นมาในหัวใจขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไง

วิมุตติสุขๆ ที่ไหนมันมี

มันจะมีได้ต่อหัวใจของผู้ที่ฝึกหัดปฏิบัติไปถึงที่สุดแห่งทุกข์ นั่นละวิมุตติสุขมันอยู่ตรงนั้น

แต่คนที่ฝึกหัดปฏิบัติขึ้นไป สมมุติซ้อนสมมุติไง โอ้ย! จะบรรลุลหรรณแล้ว โอ้ย! จะสิ้นกิเลสแล้ว

สิ้นโอกาสไง

เวลานั่งอยู่ มันจะสิ้นกิเลส เวลามันลุกจากที่นั่งขึ้นมา โอ้โฮ! กิเลสเท่าเก่า ทุกข์กว่าเก่า เพราะอะไร เพราะการฝึกหัดประพฤติปฏิบัติไง งาน งานของแต่ละบุคคลไง งานชอบ งานชอบเราแอบเหงื่อต่างน้ำทำหน้าที่ยางานเพื่อเลี้ยงปากเลี้ยงท้อง เพื่อความมั่นคงในชีวิต แล้วความมั่นคงในชีวิต สมมุติไง รู้จักสมมุติใหม่ แล้วเวลามันพลัดพรากละ

ชีวิตนี้มีการพลัดพรากเป็นที่สุด

นี่สมมุติ เพราะมันต้องพลัดพราก มันไม่ใช่ความจริง ไม่ใช่อยู่กับเรา ไม่ใช่สั่งการได้ สั่งการอะไรไม่ได้สักอย่าง สั่งความคิดตัวเองก็ไม่ได้

แต่ถ้าทำความเข้าใจได้ ได้ สั่งได้ สั่งได้ต่อเมื่อชำนาญในวิธี ชำนาญในการเข้าและการออก

ที่บอกว่าพระปฏิบัติทำสมาธิไม่เป็น ทำสมาธิไม่เป็น เพราะเขาไม่มีการเข้าและการออก

เขาบอกว่า โอ้! สมาธิมีการเข้าการออกด้วยหรือ

เออ! แสดงว่าเ็งไม่รู้จัก เ็งไม่เคยเห็น เห็นแต่สมมุติขึ้น ว่างๆ ว่างๆ สมมุติเอาเอง ว่างๆ ว่างๆ สมมุตินะบรรลุมรรค สมมุติเอาเอง นี่ไง ไม่รู้จักสมมุติ

ถ้ารู้จักสมมุติจะบอกว่า โอ้โฮ! สมมุติหลอกกูอีกแล้ว สมมุติหักหลังอีกแล้ว

ทุกข์เจียนตาย ทุกข์เจียนตาย

เราเกิดมา มนุษย์จะล่วงพ้นทุกข์ด้วยความเพียร ความเพียร ความวิริยะ ความอุตสาหะ แล้วคนที่ฝึกหัดปฏิบัติ ครูบาอาจารย์ที่เป็นธรรมๆ เวลาท่านไปเผชิญกับเวทนา ไปเผชิญกับพญามาร หัวปั่นเลย

เราเองอยู่ในสังคมนะ คนนั้นหลอกลวงเรา คนนั้นรังแกเรา คนนั้นกลั่นแกล้งเรา เวลาไปภาวนาสี เ็งเห็นกิเลสใหม่ แล้วกิเลสมันอยู่ไหน กิเลสมันอยู่ที่จิตได้สำนึกนี้ เวลาขุดคุ้ยขึ้นมา โอ้โฮ! มันดีแฉ่ออกมา พญามารนะ มันเปลี่ยนหน้าเล่นมาตลอดนะ เวลาละครที่เขาเปลี่ยนหน้าาก

ไฉนมันแพ็บๆ งบไปหมด จะละสมมุติหรือ สมมุติกียังปั่นหัวมึงอยู่เนี่ย แล้วก็จมปลักอยู่กับไฉสมมุตินี้

ทำความเข้าใจเข้ามา คำว่า “ทำความเข้าใจเข้ามา” คนที่ไม่มีวาสนานะ จะคิดว่าเป็นนิพพาน ติดสมาธิๆ

คำว่า “สมาธิแก้กิเลสไม่ได้ สมาธิแก้กิเลสไม่ได้” เอ็งรู้จักหรือ เอ็งเคยเห็นมันหรือเปล่า เอ็งเคยสัมผัสมันไหม แล้วเห็นคุณค่ามันหรือเปล่า

สมาธิแก้กิเลสไม่ได้ แต่ถ้าไม่มีสมาธิ จะยกขึ้นสู่วิปัสสนาไม่เป็นและไม่ได้ เพราะสมมุติ มันต่อแหลอยู่นี่ไง สมมุติมันพลิกแพลงอยู่ที่นี่ไง วางสมมุติได้ วางสมมุติทั้งหมด มันจะเป็น สัมมาสมาธิ คือจิตเดิมแท้

จิตเดิมแท้มันมีอยู่ดั้งเดิม ธรรมะมีอยู่ดั้งเดิม

ก็จิตเอ็งมีอยู่ดั้งเดิม จิตเอ็งมีอยู่แล้ว แล้วไม่มีต้นไม่มีปลาย

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบุพเพนิวาสานุสติญาณ ย้อนอดีตชาติไม่มีวันที่สิ้นสุด พระที่ฝึกหัดปฏิบัติมีกำลังมากน้อยแค่ไหน บางคนได้ ๕ ชาติ ๘ ชาติ ๑๐ ชาติ

มันมีอยู่ในธรรมบทไหม มันมีแม่ชีพระอรหันต์องค์หนึ่ง สั่งสอนอบรมพระได้มากมาย มหาศาล เวลาพระไปไหน เขารู้วาระจิตใจ เวลาพระมา อยากได้อะไร อยากปฏิบัติอะไร เขา เสรีพให้ เขาถวาย แล้วทำให้พระสำเร็จๆ ไปมากมาย ร่ำลือไปทั่ว

มีพระองค์หนึ่งเขาจะฝึกหัดปฏิบัติขึ้นมา ก็ไปที่นี้ ไปที่อยากจะฝึกหัดปฏิบัติ พอฝึกหัด ปฏิบัติไปแล้วมันไม่ได้เข้าที่เข้าทางสักที แม้ชื่อนั้นเขารู้วาระจิต เขาก็ถวายๆ ขึ้นมา แล้วก็อบรม บ่มเพาะพยายามทำให้ได้ พอทำให้ได้นะ พอถึงทำให้ได้มันก็เกิดมรรคเกิดผลไง

ความเพียรชอบ ความเพียรชอบคือความเพียรที่ถูกต้องชอบธรรม เข้าสู่สายทางใน พระพุทธศาสนา

ไม่ใช่ความเพียรที่ว่า ถ้ามันดี โอ้ย! ชอบ เวลามันไม่ดีก็ผลักรไส นั่นนะทางสองส่วนที่ไม่ ควรเสพ ผิดและถูก แต่ทางสายกลางในพระพุทธศาสนา เอ็งยึดมันถือมันไม่ได้ เอ็งสมมุติว่าจะ ให้มันถูก สมมุติให้มันผิด ใช้นั้นเอ็งสมมุติของมันเอง

ฉะนั้น เวลาเขาฝึกหัดปฏิบัติไปนะ แม้ชีเขาพยายามจะส่งเสริม ถึงที่สุดเขาสิ้นกิเลส พอ สิ้นกิเลส เขาก็ อู้ฮู! บุญคุณมากมายมหาศาล

ดูพ่อแม่เลี้ยงลูกมาสิ พ่อแม่เป็นพระอรหันต์ของลูก พ่อแม่เป็นพระอรหันต์ของลูก เพราะพ่อแม่คลอดมา ให้กินเลือดจากอก ดูแลการศึกษา พ่อแม่ให้ชีวิตทั้งหมด ให้สติปัญญา ให้จริตนิสัย เพราะพ่อแม่เป็นครูคนแรกของเรา ดูแบบอย่าง พ่อเป็นอย่างไร แม่เป็นอะไร เป็นอย่างนั้นหมดนะ ลูกก็ตาม

นี่ไง เวลาพ่อแม่เป็นพระอรหันต์ของลูก มีบุญคุณขนาดนั้น นี่พระปฏิบัติขึ้นมา เวลาสิ้นกิเลส อู้ฮู! ซาบซึ่งบุญคุณแม่ขึ้นมาก พอซาบซึ่งบุญคุณ ก็ระลึกอดีตชาติ โอ้โฮ! พอรระลึกอดีตชาติไป คอตกละ โดนแม่ขึ้นี่ฆ่าๆ มาทุกชาติเลย ๙๙ ชาติ

แม่ชี้เขากำหนดจิตดูอยู่แล้ว วะรู้ อีกนิดเดียวๆ ให้ระลึกอีกชาติหนึ่ง ชาติที่ ๑๐๐

พระฆ่าเขา ฆ่าเขาชาติหนึ่ง เขาฆ่าตัวเองอีก ๙๙ ชาติ เห็นแล้วมันเศร้า เศร้าใจ

บุพเพนิวาสานุสติญาณ อดีตชาติ พระที่ระลึกได้มากได้น้อย ถ้าระลึกไปถึงชาติที่ ๙๙ แล้วเขายกมือ เอ้อ! เขาทำเราตลอด แต่ในชาติปัจจุบันนี้มาส่งเสริมกัน มาเชิดชูกัน มาฝึกหัดปฏิบัติด้วยกัน แล้วสำเร็จเป็นพระอรหันต์ไปด้วยกันทั้งหมด วิมุตติสุข เลิกกันสักที

สมมุติๆ

โอ้เราสมมุติว่าตัวเองเป็นนุ่นเป็นนี่ แต่ไม่รู้อะไรเลย เพราะทำสมาธิไม่เป็นนี่ไง

ทำสมาธิเป็นนะ เวลาฝึกหัด ขณิกสมาธิ อุปจารสมาธิ เวลามันลงอัปปนา โอ้โฮ! โอ้โฮ! เลยนะ เวลาถอนออกมาเป็นอุปจาระ แล้วมันยกขึ้นสู่วิปัสสนาได้

ครูบาอาจารย์จะเน้นตรงนี้ไง ทำสมาธิก็ไม่ใช่ สมาธิแก้กิเลสไม่ได้

สมาธิแก้กิเลสไม่ได้ ใครๆ เขาก็รู้ ครูบาอาจารย์ที่ท่านปฏิบัติมา ท่านหลงไป หลงว่าสมาธิเป็นนิพพานๆ ภูติผีสมาธิมา หลงตาติดมา ๕ ปี ใครอย่ามาหลอกเรื่องสมาธิๆ นะ

โอ้ของเราบอกว่า ว่างๆ ว่างๆ

สมมุติมันหลอก

ตั้งแต่พุทโธๆ จนพุทโธละเอียด พุทโธ มันมีสติพร้อม มันเห็นอารมณ์ที่หายาๆ ใจ
อารมณ์ภายนอก อารมณ์ภายในใจ แล้ววางอารมณ์ เห็นใหม่ เพราะสมาธิไม่พาดพิงอารมณ์
ใดๆ ทั้งสิ้น สมาธิเป็นหนึ่งเดียว ไม่พาดพิงความรู้สึกใดๆ ทั้งสิ้น ตัวมันเองเป็นจิตที่ดั้งเดิม ที่มัน
เป็นข้อเท็จจริง แล้วถ้ามันติดอยู่อย่างนั้นนะ

ถ้ามันยกขึ้นสู่วิปัสสนาได้ไง สมถกรรมฐาน วิปัสสนากรรมฐานใจ สมถกรรมฐานเป็น
ฐานที่ตั้งแห่งการงาน ฐานของจิต จิตที่ทำงานใจ

คนทำงาน ทำงานต้องมีห้องทำงาน มีออฟฟิศทำงานใจ

เวลาทำงานๆ เ็งไปทำงานที่อารมณ์ เ็งไปทำงานที่สมมุติ เ็งไปทำงานในสถานะของ
ความเป็นมนุษย์ใจ

ถ้าเ็งละความเป็นมนุษย์ มนุษย์เป็นอุบาสก อุบาสิกา อุบาสก อุบาสิกาต้องมีศีล ๕ ใจ
ต้องมีศีล ๘ ใจ ต้องฝึกหัดปฏิบัติทำความสงบของใจให้ได้ใจ ถ้าใจสงบได้นะ ถ้าทำสมาธิ
ได้ ถ้ามันยกขึ้นสู่วิปัสสนาได้นะ อตตะ หิ อตตโน นาโถใจ มันเห็น มันรู้ ใ้โฮ!

บัญญัติๆ สมมุติแล้วก็บัญญัติ บัญญัติคือบัญญัติธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัม
พุทธเจ้า บุคคล ๔ คู่

บุคคล ๔ คู่เป็นใคร

ตอนนี้สมมุติเป็นพระ ก. สมาธิบัญญัติว่าอะไร แล้วพอยกขึ้น มันจะเกิดปัญญาอย่างไร
แล้วเกิดภาวนามยปัญญา ปัญญาเกิดจากการศึกษาหรือ ปัญญาเกิดจากการจดจำมาหรือ
ปัญญาเกิดจากสัญญาที่ฟังครูบาอาจารย์สอนมาหรือ ปัญญาที่จะไปขโมยธรรมะขององค์
สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้ามา

ธรรมและวินัยเป็นศาสดา เป็นธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไม่ใช่ของเรา
เราไม่รู้อะไรหรอก ทรงจำๆ คือจดมา ลิขสิทธิ์นั้นนะ เอาไปใช้ ได้จ่ายค่าลิขสิทธิ์มาหรือเปล่า

ถ้าเป็นจริงๆ ไม่ใช่ของพระพุทธเจ้า พระสารีบุตรไม่เชื่อพระพุทธเจ้า จนองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จำลือไปนะ พระสารีบุตรเทศน์บอก ไม่เคยเชื่อพระพุทธเจ้า ปัจจัตตัง สันทิฏฐิโก อตฺตา หิ อตฺตโน นาโถ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน ตนทำของตนมาทั้งนั้นนะ

ไปฟ้องพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้านิมนต์พระสารีบุตรมา

“สารีบุตร เธอไม่เชื่อเราหรือ”

โธ! ก่อนบวชเป็นเศรษฐี เป็นเศรษฐีเงินทองมากมาย มีแต่ความสุขทั้งนั้นนะ เวลามันเบื่อหน่าย ออกบวชก็ไปอยู่กับสัจชัย สัจชัยหลอกอีกพักหนึ่ง

เพราะคนมีสติปัญญา มีอำนาจวาสนาใจ อ้อ! อาจารย์หลอกกู กูก็ไม่เอา ทิ้งอาจารย์แล้ว ไปแสวงหา ไปเจอพระอัสสชิ ไปเจอลูกศิษย์พระพุทธเจ้า ยังไม่เจอพระพุทธเจ้านะ

ไปเห็นพระอัสสชิสำรวจมรรคที่ดีงามมาก คนที่มีปัญญาเขาเห็นกิริยา เขารู้ว่ามีสติไม่มีสติไง พอตตามไปๆ ให้พระอัสสชิฉันข้าวเสร็จแล้ว เข้าไปถาม

“องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนว่าธรรมทั้งหลายมาแต่เหตุ”

เอ็งเกิดมาจากไหน เอ็งทำอะไร

นี่ก็เหมือนกัน องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนว่าธรรมมาแต่เหตุ

มันพุ่งชาน มันพุ่งชานเพราะกิเลสมันครอบงำ เพราะสมมุติมันหลอกมันลวง มันปลิ้นมันปลี่ยน ถ้ารู้เท่ารู้ทันมัน มันก็มีกำลังของมัน เห็นไหม มีกำลัง

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนว่า “ต้องไปดับที่เหตุนั้น ต้องไปแก้ที่ต้นเหตุ”

พอแก้ที่ต้นเหตุ พระสารีบุตรฟังธรรมๆ เป็นพระโสดาบันเลย ไปเล่าให้พระโมคคัลลานะ ฟัง ด้วยคนมีสติปัญญา เป็นพระโสดาบันด้วยกัน บุคคลคู่ที่ ๑ ใจ ไปเฝ้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเทศน์ว่าการ เทศน์ว่าการ

พ่อแม่เลี้ยงลูก พ่อแม่ปกป้องคุ้มครองดูแลลูก พ่อแม่ให้สติปัญญาลูก ให้เขาวินิจฉัย เห็นไหม ครูบาอาจารย์ที่ฝึกหัดปฏิบัติขึ้นมา อบรมสั่งสอนขึ้นมา จนพระสารีบุตร พระโมคคัลลานะเป็นพระอรหันต์ ไม่ซาบซึ่งบุญคุณหรือ

มันยิ่งกว่าซาบ แต่โดยข้อเท็จจริง ถ้าพระสารีบุตรไม่เกิดอาสวัชฌญาณ พระสารีบุตรไม่มีสติปัญญาขึ้นมา พระสารีบุตรจะเป็นพระอรหันต์ขึ้นมาได้อย่างไร พระโมคคัลลานะเจโตวิมุตติ เจโตวิมุตติถ้ามันพิจารณาไม่เป็น พิจารณาไม่ได้ จะเป็นพระอรหันต์ขึ้นมาได้อย่างไร

ที่มันเป็นพระอรหันต์ขึ้นมา เป็นพระอรหันต์เพราะว่าบุญญิตี แล้วฝึกหัดปฏิบัติไง ไม่เชื่อ พระพุทธเจ้าเลย ความเชื่อมั่นเป็นอารมณ์ มันอยู่ภายนอก เป็นสัญญา เป็นความจำ

ความจริงๆ เกิดจากปฏิบัติขึ้นมา แล้วภาวนามยปัญญา อาสวัชฌญาณฟาดหัวกิเลสไป ฟาดหน้าพญามารไป ฟาดหน้าอวิชาในหัวใจของตนไป ศีโรราบ แล้วดินพราดๆ ตายหมดเลย

เวลาองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอาสวัชฌญาณ ทำลายอวิชาพญามาร ดินรน ไอ้โฮ! เจ็บปวดแสบร้อน ไปฟ้องลูกสาว ไม่รู้จะไปฟ้องใคร ไปฟ้องความโลภ ความโกรธ ความหลง ลูกสาวจะมายั่วมายวนองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

ไร้สาระ เรือนยอดของเรือนสามหลังคืออวิชา เราได้หักลงแล้ว ความโลภ ความโกรธ ความหลง ภูไปหลงอะไร ถ้าหลงมันก็โหลไป

มันชัดเจนของมัน มันเป็น อตตตา หิ อตตโน นาโถ ตนเป็นที่พึ่งแห่งตน ต้องจิตดวงนั้น จักขุญาณ ต้องมีจักขุ ต้องจักขุญาณ ญาณของจิต เวลามันภาวนาของมัน เวลามันยกขึ้นสู่ วิปัสสนา มันเป็นขั้นเป็นตอน บุคคล ๔ คู่ไป

นี่ไง คู่ที่ ๑ สักกายทิฏฐิ วิจิกิจจา สัลลพตปราคาส คู่ที่ ๒ กามราคะ ปฏิฆะอ่อนลง คู่ที่ ๓ กามราคะ ปฏิฆะขาดไป คู่ที่ ๔ รูปราคะ อรูปราคะ มานะ อุทธัจจะ อวิชา สังโยชน์ ๑๐ ขาดหมด ดินพราดๆ ยถาภูตัง เกิดญาณทัสสนะ จบสิ้น

นี่ไง ละสมมุติๆ

ละสมมุติอะไร เอ็งเอาสมมุติซ้อนสมมุติ สมมุติหลอกอยู่กับหัวใจดวงนั้นไง อะไรเป็น
สมมุติ

นี่ละสมมุติๆ ละที่ปาก ลิ่นสองแฉกนั้นนะ

ถ้าเขาละที่ใจ เพราะคนที่ฝึกหัดปฏิบัติมาแล้ว สิ่งที่จิตใจมันพัฒนาเป็นขั้นเป็นตอนขึ้นไป
ไปมันมหัศจรรย์ ตัวเองยังมหัศจรรย์ขนาดนี้ แล้วบอกไปใครจะเชื่อ เอ๊ย! มนุษย์ด้วยกันนี่นะ เอ็ง
ทำได้ขนาดนั้นเชียวนะหรือ

ทำได้ ถ้าทำไม่ได้ไม่เกิดองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไม่เกิดหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น
ขึ้นมา แต่ผู้ที่ได้ๆ สร้างอำนาจวาสนามากน้อยขนาดไหน

หลวงปู่มั่นท่านบอกเลย ท่านปรารภเป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าองค์ต่อไป
แล้วท่านมาลาความเป็นพระโพธิสัตว์อันนั้น แล้วมาฝึกหัดปฏิบัติขึ้นมา

หลวงปู่เสาร์ปรารภเป็นพระปัจเจกพุทธเจ้า ครูบาอาจารย์ของเราได้ฝึกหัดปฏิบัติ
ขึ้นมา ได้สร้างอำนาจวาสนาบารมีขนาดไหน

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตั้งแต่พระเวสสันดรไป

ครูบาอาจารย์ที่เป็นธรรมๆ ขึ้นมา มันต้องมีอำนาจวาสนา ต้องมีศักยภาพในหัวใจดวง
นั้น นี่ไง ถ้ามีศักยภาพในหัวใจดวงนั้น ถ้ามันไปเจอสิ่งใดในหัวใจ ที่โสมมุติๆ ที่มันหลอกมัน
ลวง ไม่หวั่นไหว ไม่ให้สมมุติมันจูงจูงไป รังไว้ แล้วพิสูจน์ว่าจริงหรือเท็จ แล้วจริงหรือเท็จแล้ว
แล้วพยายามฝึกหัดให้ชำนาญในวสี ชำนาญในการคัดเลือก

สมาธิๆ ขณิกสมาธิ อุปจารสมาธิ อัปปนาสมาธิ ถ้ามีสมาธิ มันจะมีความสุขของมัน
ถ้ายกขึ้นสู่วิปัสสนาได้ มันจะเกิดธรรมจักร เกิดจักรที่เคลื่อนไหวในหัวใจ ภาวนามยปัญญา ปัญญา
เกิดอย่างนี้ ปัญญาเกิดจากจิต ปัญญาเกิดจาก จกฺขุ อุตฺปาติ เกิดจักขุ เกิดความรู้ เกิด
ความเห็น เกิดความมหัศจรรย์

ของเราละ ของพระสารีบุตร จะเชื่อพระพุทธเจ้าได้อย่างไร

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอก ใช่

มันต้องใช่ พอใช่แล้วก็สมบัติของพระอรหันต์องค์นั้นๆ แล้วนี่เป็นธรรม ธรรมอาวุธ อาวุธที่จะอบรมบ่มเพาะกิเลสในหัวใจของสังคม ของโลก เว้นไว้แต่สังคมมันไม่เอา ก็เรื่องของ มึง

มันไม่มีอะไรเกินเลยกับหัวใจดวงนั้นอีกแล้ว หัวใจดวงนั้นมีคุณค่าขึ้นมา พิสูจน์ขึ้นมา เป็นสัจจะเป็นความจริงขึ้นมา เป็นปัจจัยตั้ง สันติปฏิฐาน แล้วธรรมเหนือโลกๆ ถ้าครูบาอาจารย์ที่เป็นธรรม มันเหนือโลกจริงๆ

นี่เง ใ้แบ่งก็พิเศษกระดาศ ใ้กระดาศเปื้อนหมึก มันเป็นไปได้ต่อเมื่อหัวใจที่มันเป็นธรรม เพราะธรรมมันเหนือโลก มันมีคุณค่ามากกว่านั้นมหาศาล

ใ้เราบอกว่า ใ้มันสมมุติ

เอ็งอย่าเผลอนะ เผลอ มึงไปดูบัญญัติ เหลือศูนย์เลย เผลอไม่ได้ ใ้ใจใครไม่ได้ กาลามสูตร ห้ามเชื่อทั้งนั้น

นี่เง จะแก้สมมุติๆ แก่ความรู้สึกนึกคิดของเรา แก่ใ้มันเข้าสู่ทางสายกลางใน พระพุทธศาสนา

ทำไมต้องเป็นคนดี ทำไมต้องมาปฏิบัติ ชีวิตแค่นี้ก็ทุกข์ตายอยู่แล้ว ยังต้องมานั่งทรมาน ตนกันอีก

นั่นแหละทรมานกิเลส นั่นแหละนักรบ จะรบกับกิเลสต้นหาความทะยานอยาก จะรบกับชาติตาน จะรบกับพญามาร แล้วพญามารมันอยู่ที่ฐิติจิต มันอยู่ที่จิตได้สำนึกของบุคคลคนนั้น

เรามีอำนาจวาสนา เราได้มาเกิดเป็นมนุษย์ เกิดมาพบพระพุทธศาสนา เราถึงได้มาฟัง ธรรมอย่างนี้ แล้วถ้ามีสติปัญญา เอาไปคัดเลือก อย่าเชื่อ กาลามสูตร พระพุทธเจ้าสอนห้าม เชื่อๆ

อย่าไปเชื่อนะ พระมันโกหก กำลังจะหลอก หลอกใ้เราล้มเหลวในชีวิต

ศาสนาอบรมบ่มเพาะให้สังคมร่มเย็นเป็นสุข ยึดสยาม ยึดสยามก็ยึดออกจากหัวใจ ยึดจากคนที่ศีลมีธรรม คนที่ใจเป็นบุญเป็นกุศล มันถึงจะยึดสยาม พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติสยาม มันถึงออกมาจากความรู้สึกนึกคิดอันนั้น แล้วมันจะไปโกหกมดเท็จเพื่อสิ่งใด

คนที่เป็นธรรมๆ เขาไม่ทำ เพราะนั่นเป็นบาปเป็นกรรม บาปกรรมมันกดถ่วงหัวใจ ทำให้จิตใจเจ็บช้า บุญกุศลมันเบา มันเฟื่องฟูอยู่ความสงบสุข

เราทำบุญๆ

ทำไมต้องเป็นคนดี

เป็นคนดีเพื่อจิตของตน เป็นคนดีเพื่อจริตนิสัย เป็นคนดีเพื่อหัวใจดวงนี้ เอาจ